

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

S. Gvndekarvs II. Pontifex Eystadianvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

S. GVNDEKARVS II.

PONTIFEX EYSTADIA-

NVS.

C10. LXXV.

17. Non. Aug.
 Bruch. in Episc.
 Ex. notis. seu indice
 Episc. Eystet.
 Gress. in Catal.
 Episc. Eystet. p. 454.
 6. 19.

Genold. in geneal.
 Princ. Bavar. gen. IX.
 Grafen von Sa-
 lein.

GVNDEKARVS (quem & Gundakarum, Gunde-
 char, Gunzonem & Gundecardum dicunt) patrem
 habuit Reginherum; matris nomen intercidit: foro-
 rem Tutam, ex qua intelligo illum nobilissima & an-
 tiquissima Nassauiorum dynastarum ac principum
 familia ortum. Fuit enim hæc ipsa Tuta (nisi me omnes conje-
 cturæ vero proximæ fallunt) soror Gundekari, yxor Othonis I.
 Schirensis reguli Palatini Bauariæ, à quo nostri VVittelspachij, qui
 hodie Boijs imperant descendunt. Suscepit is ex Tuta Nassauien-
 sis dynastæ filia Othonem II. Arnulphum Dachauiensium proce-
 rum conditorem, & Conradum à quo Comites Phalaini.

Ratio temporum profus consentit. Nam Otho iisdem tem-
 poribus vixit & C10. XL. obiit. Gundekarus C10. XIX. est natus,
 nec soror potuit multò vel antè vel post nata fuisse. Nec cadunt
 ista in Gundekarum primum, è seruo natum, æditimi Babenber-
 gensis filium, qui non tam diligenter sororis humillimæ mortem
 annotasset, nec patris obscurissimi diem fatalem illustrasset.

Gundekarus primum apud Augustam Nemetum Henrico regi
 (quem postea Germani quartum ex Henricis numerarunt, Itali terti-
 um, quod Aucupem primū prætereant) ab intimis cōsiliis fuit Ha-
 gne matri eius sanctissimæ & religiosissimæ matronæ & Impera-
 trici ab sacris, cuius opera Gundekarus Gebardo, quem Victorem II.
 Roma pontificē habuit, in Eystadiano pontificatu successit. Quan-
 ta autem celebritate initiatus fuerit, ipsum Gundekarum narran-
 tem audiamus. Post istos autem (syllabum omnium Episcoporum
 contexuerat) eiusdem S. Aureatensis Ecclesiæ Gundechar fratrum volumus,
 sed tamen tunc temporis dominæ Imperatricis Agnetis Capellanus, in hanc se-
 dem XI. l. Kal. Septembr. subnotatis Episcopis presentibus Luitboldo Moguncia-
 nensi Archiepiscopo, Guntherio Babenbergensi Episcopo, Anselmo Lucensi Episco-
 po, Triburia est annulo inuestitus, & III. Non. Octob. istis autem subnotatis Episco-
 pis presentibus Luitboldo Moguntino Archiepiscopo, Annonz Coloniensi Archiepi-
 scopo, VVidone Mediolanensi Archiepiscopo, Gebardo, Ratissponensi Episcopo, Ar-
 noldo

noldo Vormaciensi Episcopo, Chnonrado Spirensi, Hecilone Strassburgensi, Rumaldo Constantiensi, Lietmaro Curiensi, Dieterico Virtunensi, Ermenfrido Situnensi. Udalrico Papiensi, exceptis abbatibus & alio multo clero virga pastoralis sui ipsius cleri, militiaeque & etiam familiae communi laude & voto spirae est honoratus, & XVI. Cal. Nouembr. in sedem episcopalem Dei gratia est inthronizatus. In die autem S. Ioannis Apostoli plus ceteris Deo dilecti in loco qui dicitur Pfolede, ad summum gradum prouectus est sacerdotij. Interfuit etiam suae consecrationi dominus eius quartus Henricus rex, & eius mater dilecta Agnes Imperatrix eius Augusta, cuncta ad eius ordinationem necessaria disponens pro Capellano, quasi deberet pro filio. Interfuit etiam eidem consecrationi dominus Hiltebrandus S. Romanae & Apostolicae sedis Cardinalis subdiaconus, tunc temporis in has partes ad regem Henricum Apostolica legatione functus. Insuper etiam affuere, iam praefati Episcopi confratres fraternum & benignum in ordinando praebentes auxilium, Luitboldus Mogontinus Archiepiscopus, Engilhardus Magadeburgensis Archiepiscopus, Adalbertus Bremensis Archiepiscopus, Rumaldus Constantiensis Episcopus, Chunradus spirensis, Cuntheri Babenbergensis, Hecil Hilteneheimensis, Immeto Podelbrunensis, Sizo Verdunensis, Bruno Misnensis, Woffo Merseburgensis, Anselm Lucensis, Ermenfridus Situnensis, & unus de regione quae dicitur Boleni.

Polonia.

Colligit dein omnes in summa: In designatione, inquit, eiusdem pontificis Gundekari aderant IV. Episcopi: in susceptione virgae pastoralis XIV. in ordinatione vero XIV. XII I. Kal. Septembr. erat designatio III. Non. Octob. virga pastoralis susceptio. XV I. Kalend. Nouembr. inthronisatio VI. Kalend. Ianuar. episcopalis consecratio.

Agebat tum cum consecraretur, annum octauum & trigessimum, cum priori anno esset designatus & anno CIO. XIX. feriis S. Laurentij natus. Dedicauit in pontificatu suo aedes sacras & adiculas praeter altaria, centum sex & viginti, quod vix memini de alio legere. Inter quas fuere principes Augustana aeternae Virginis anno CIO. LXV. quam cum Embricone Augustano & Ruthardo Taruisensi consecrauit, vti & post ibidem DD. Afræ & Udalrici anno CIO. LXXI. cum eodem Embricone & Ellenhardo Fruxinensi amplissimum templum inaugurauit. Fuit Gundekarus in concilio Moguntino cum delectis Patribus aduersus Carolum Constantiensem sacrilegi ambitus reum ibidem exauctoratum & in ordinem redactum. Vixit Gundekarius anno CIO. LXXV. IV. Nonas Sextiles, conditusque est in sacello suo S. Ioannis a se posito. Enituit viri sancti potissimum Christiana modestia & summa animi demissio, cum in scriptis suis se non nisi peccatorem appellat. Declinauit ipsa peropportuna

Anno CIO. LXXI.
in Catal. Epis. Eystet.
p. 456. & seq.

morte schisma Henrici IV. in quod paullo post aperte erupit. Multa post decessum & ingentia patrauit miracula, quæ compendio narrat noster Gretserus his verbis: Post mortem miraculis sanctorum vitam comprobauit, maxime anno salutis MD. CCCIX. E. iusmodi miraculorum index describitur in continuatione libelli Gundekariani, qui continet narrationem de curatis claudis, mutis, surdis, cæcis energumenis seu à dæmone obsessis, paralyticis nephriticis, strumosis, mortuis vitam redditus, & id genus aliis; quin & vino quo sacra lipsana abluta fuere, & oleo quod inde manauit, multis salus obuenit: nam supradicto anno in Septembri exhumata sunt ossa Gundekari pontificis, & ex loco ubi minus decenter tumulata fuerant, ad aliud honorificentius sepulchrum translata prius vino reuerenter lota. Cæterum antequam ossa secundo sepulchro inferrentur, oleum tam de ossibus, quàm de superiore marmoreo lapide sepulchri visibiliter emanauit, inquit continuator. Quod Philippus Eystetensis præsul duobus calicibus aliquando excepit & ad multorum medelam conseruauit. Idem olei fluxus repetitus est feria IV. post festum D. Michaelis ab hora precum matutinarum vsque ad tempus pomeridianum; idque in locis distinctis marmore saxi quo tumulus tegebatur. Vino quo sacra reliquæ fuerunt ablutæ hoc, inter cætera, miraculum patratum est, quod iisdem verbis recitabo, quibus ab initio scriptum est: *Henricus famulus honorati viri magistri Udalrici præpositi Spaltensis, cum quodam die Sabbathi, post festum paschæ, nunc transactum, nullam omnino corporis debilitatem sentiret, & sanus de nocte se ad stratum suum deponeret, guttur ipsius adeo magnum tumorem & dolorem contraxit, quod in mane nec delecto surgere nec absque maxima difficultate loqui poterat. Cumque dominus Rudigerus viceplebanus pro quadam cautela vocatus cum Eucharistia venisset ad eum, & ipse famulus cum multa sibi difficultate peccata sua confessus fuisset, timens idem plebanus & alij, qui presentes fuerunt, ne forsitan in breui ipsura contingeret suffocari, ea celeritate qua potuit Sacramentum ei Eucharistie ministravit. Sequenti verò die videlicet feria II. mane prædictus tumor in gutture ipsius adeo inualuerat, quod idem famulus omnem loquendi potentiam penitus amiserat, nec verba sua ab aliquo intelligi poterant vel audiri, ita quod per solum caput motum vel nutum suum insinuauit quodammodo voluntatem. Quod audiens ipse Præpositus de vino in quo ossa gloriosi pontificis Gundekari lota fuerunt, ad os ipsius fundi sub modica quantitate mandauit, & statim ipse famulus quendam ex hoc dolorem præterens loqui cepit, per potum quem sumpserat, se omnino asserens liberatum. Et dum sibi per astantem familiam diceretur, quod de vino ablutionis S. Gundekari præsulis sumpsisset, in contenti cum magna deuotione sepulchrum*

ipsius

ipſius deinceps quanto poſſet frequentius, ſe Viſitaturum promiſit; & qui prius nec linguā mouere, nec ſe de lecto erigere poterat, cibum ſibi dari petijt, & ad huc memoratum ſepulchrum Viſitans, die craſtino, hoc eſt feria III. mane ſanus & incolumis ad excernendos labores conſuetos acceſſit. Hoc ex quinquaginta ſex Gundekari miraculis iſto loco recitaſſe ſufficiat. Videtur autem Gundekarus memoriam mortis ſerio coluiſſe; quandoquidem tam diligenter annotauit nomina pontificum & epiſcoporum, quotquot tempore Epiſcopatus ſui in imperio ſupremum diem clauſerant. Extat iſte Catalogus in libro ſape memorato hoc præfixo lemmate: Hæc ſunt nomina epiſcoporum ſemper in Chriſto Sanctorum ac felici memoriæ poſt noſtram ordinationem defunctorum, hoc eſt, ab anno Chriſti

CIO. LVII. Uſque ad annum CIO.

LX XV.

S :

B. M. THE.